

men nuomstunder erkender man det for lidet stemmende med de herskende moralske Grundsætninger, f. Eks. at lade Hustruen ved en Fogedforretning hente hjem til Manden eller tvinge hende under en daglig Mulkt til at forny Samlivet. Slige Hjælpe midler anses ikke mere for særlig heldige for den ægteskabelige Kærligheds Trivsel. Anderledes for halvandet Hundrede Aar siden. Paa den Tid kunde Manden erholde Dom, der berettigede ham til enten selv eller ved Fogden at anholde Hustruen, hvor hun fandtes.

Overalt i Lovgivningens gaar man ud fra, at Hustruen er Manden underordnet og skylder ham Lydighed. Jeg skal f. Eks. blot henvise til det gældende Vielsesritual, i Henhold til hvilket enhver kirkelig viet Kvinde har lovet at være sin Mand underdanig.

Denne Mandens saakaldte Husbondret har dog ikke meget at sige nuomstunder i retlig Henseende. Der handles nutildags ikke ofte efter Peter Laales Raad: „Styr Hest med Bidsel og Kone med Kæp“, man retter sig nu mere efter Biskop Peder Palladius' Ord: „Sla'en nytter intet overfor Fruentimmer, thi sla'r man een Fa'en ud, sla'r man 7 ind“.

Mandens tidligere ved god gammel Sæd og Skik hjemlede Revselsesret over Hustruen er ophævet allerede af Chr. d. V Lov. Men praktisk set har Manden i Reglen en Overvægt: han kan som den, der i Reglen tjener Underholdet og som saadan raader over Pengekassen, indskrænke de Gøder, som Hustruen ellers nyder, og derved tvinge hende til Eftergivenesshed, men det skal udtrykkelig bemærkes, at dette er noget rent faktisk.

I flere Henseender er Hustruens Stilling sat i Afhængighed af Mandens. Saaledes faar Hustruen Mandens Familienavn. Dette er dog en Skik og Brug, som kun nyere Tider kender, og der findes intet Lovbud, der berettiger eller forpligter nogen i saa Henseende, derimod er Hustruen berettiget til at blive delagtig i Mandens Rang og Stand med de Fordele, som maatte flyde deraf.

Endelig er Mandens Forsørgelseshjem ogsaa Hustruens, selvom hun opholder sig paa et andet Sted. Hvis hun her bliver trængende til Fattigunderstøttelse, bliver hun hjemsendt, som det heder, til Mandens Forsørgelseskommune.

Manden er forpligtet til at forsørge Hustruen, og denne Forsørgelsespligt har et meget vidt Omfang, saa vidt at der her er et Punkt, paa hvilket Mændene overfor Kvindernes Krav paa Ligeberettigelse stiller et lignende Krav. Manden er nemlig forpligtet til at forsørge Hustruen, selvom han uforskyldt intetsomhelst tjener til sit eget Underhold. Hvis Fattigvæsenet maa tage sig af Hustruen, bliver det betragtet som Fattighjælp, ydet Manden, og han mister sine borgerlige Rettigheder, Valgret o. s. v.

(Fortsættes.)

En ny Kvindevirksomhed.

Indkøbsbureauet kan, skønt kun en Maaned gammelt, allerede se, hvor meget Provins- og Landboere har længtes efter at komme i nærmere Forbindelse med Hovedstadsforretningerne. At Private har Lyst til at faa noget af alt det, Mode- og Dagblade omtaler, kan man saa godt forstaa, og at Provinsforretningerne umuligt, f. Eks. for at skaffe Fru D. 2 Al. Baand af en bestemt grøn Farve, kan forskrive et Stykke paa flere Meter med Udsigt til at beholde Resten i Aarevis, forstaaer man endnu bedre. Efter Indkøbsbureauets Oprettelse er alt blevet anderledes; man skriver til Indkøbsbureauet, Frk. Mathiesen, Havnegade 3A København, som med den største Omhu besørger selv den mindste Kommission, saavel for Private som for Forretninger. Da Indkøbene besørges af Damer med særlig udviklet Smag og Forstaaelse for Indkøb, og Bureauet er traadt i Forbindelse med de største og bedste Forretninger i enhver Branche, ydes der fuld Garanti for, at Varerne modtages overensstemmende med de indsendte Ordre.

M. R.

Det ny Aarhundredes Februar Hæfte indeholder:

Politiinspektør *Aug. Goll*: Det gældende Straffesystem. En Tugthusfanges Kritik. — *Folkestyre uden Rigsdag*. Fortidslevninger og Fremtidsspirer i Svejs. — Kontorchef *Emil Meyer*: Bankforretninger. — *Jordens Undergang*. Efter C. Flammarion. — Forfatter *Valfrid Spångberg*: Brev fra Sverige. Den svenske Gennembrudsregering. — Forfatter *Aage Madelung*: Et russisk Revolutionsmøde. — Toldkontrollør *J. P. St. Lund*: Vægt eller Værditold. — *Smaa Kapitler af Dogens Historie* (En Kaptajns Følelser overfor Krigen). — Forfatter *Aage Madelung*: Den sidste Tschernyjaew. Russisk Fortælling. (Fortsættes). — *Byraadvalg og Rigsdagsdebat*. — Forfatter *Sven Lange*: Henrik Pontoppidan. (Fortsættes). — *Fra Udlandet*: Det franske Præsidentvalg. — De engelske Valg. — Den russiske Revolution. — *Verdens Gang*: *Edv. Larsen*: En Bog om Rusland. *Erik Faber*: Spiritisme og Antispiritisme.

Indholdsfortegnelse:

Kvindedeputationen. — Marie Luplau: Danske Kvindeforeningers Valgretsforbunds Foretræde for Rigsdagen. — Chr. Mikkelsen: Kvinderne og de kommunale Valg. — Fru Mette Nielsen: En Henstilling. — A. Br.: Finske Kvinder. — Stinne Lilholt: Et virksomt Liv. — Fra et Byraadsmøde. — Fra Kredsen. — Rettelse. — Henny Petersen: Kvindens retslige Stilling i Danmark. (Fortsat.) — M. R.: En ny Kvindevirksomhed. — Det ny Aarhundredes Indholdsfortegnelse.

Redaktør: cand. phil. *Helene Berg*.

Mich. Jensens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, Købhvn. B.